

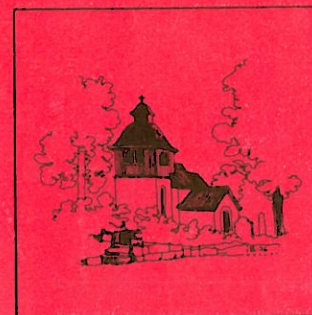
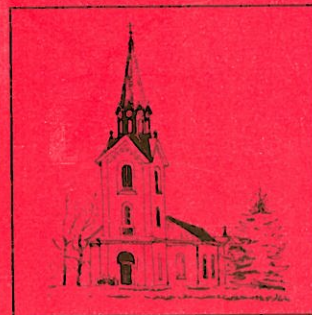

KYRKOBLAD

FÖR

FALKÖPINGS PASTORAT

NR 4 ADVENT - JUL - TRETTONDAGSTID 1986—1987

Den svenska psalmboken 1986

Första söndagen i Advent är alltid en stor högtidsdag. Många människor söker sig till våra kyrkor för att inleda det nya kyrkoåret med en glädjeric och stämningsfull gudstjänst.

Första Advent detta år var därtill en historisk dag, då *Den svenska psalmboken 1986* fick tas i bruk för första gången.

Svenska Kyrkan har under sin långa historia tidigare endast haft tre officiellt antagna psalmböcker från resp. 1695, 1819 och 1937. I jämförelse med de båda äldsta böckerna har 1937 års psalmbok varit i bruk en relativt kort tid, men behovet av en ny psalmbok har ändå varit aktuellt ganska länge. Redan på 50-talet efterlystes psalmtexter med anknytning till vår moderna tid, och 60-talets visexplosion ifrågasatte den traditionella koralens monopolställning i gudstjänstlivet. Ett rikt nyskapande av melodier och texter, parallellt med vidgade internationella och ekumeniska kontakter, resulterade bl. a. i *Psalmer och visor 76 och 82*, som kan betraktas som steg på vägen mot den nya psalmboken.

Unikt för 1986 års psalmbok är att den har en ekumenisk del. De 325 första psalmerna är gemensamma för alla kristna samfund i vårt land, medan nr 326—700 är Svenska Kyrkans egna sånger. Detta kan, åtminstone till en början, medföra en viss praktiskt olägenhet, eftersom psalmer under samma rubrik, t. ex. "Lovsång" eller "Advent", finns på två olika ställen i psalmboken. Men värdet av att den svenska kristenheten nu har en samling gemensamma sånger, med identiskt

lika text- och melodiformer, uppväger säkert problemen med den ovana uppställningen.

Vår nya psalmbok innehåller givetvis inte bara nya psalmer. Över hälften av psalmerna i 1937 års psalmbok och flertalet sånger i *Psalmer och visor 76 och 82* finns kvar, antingen oförändrade eller i bearbetad form. Den som söker efter en gammal älsklingspsalm har goda utsikter att finna den; uteslutning av psalmer skedde efter noggranna undersökningar om användningsfrekvensen, och det visade sig att 1937 års psalmbok faktiskt innehöll en hel del föråldrat och bortglömt material.

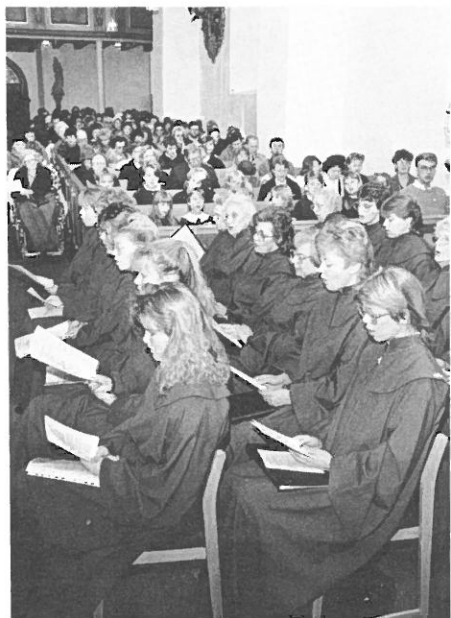
Textrevision av gamla välkända psalmer är ett mycket känsligt ämne, och här har diskussionen varit högljudd och kritiken mot psalmkommittén hård. En textlig och språklig bearbetning har dock i många fall varit ofrånkomlig. Om psalmboken skall kunna fungera som en levande sångbok, ett praktiskt arbetsredskap för kyrkan i olika sammanhang, är det nödvändigt, att den talar till oss på vår tids språk – utan att för den skull släppa förbindelsen med traditionen. En jämförelse på lika villkor mellan gamla och nya former kan nog göras först när de nya versionerna under en längre tid blivit prövade i praktiken.

Ett drygt hundratal av psalmerna i 1986 års psalmbok är nytillkomna. En del av dessa är frikyrkliga sånger, som ingår i den ekumeniska delen, andra är sånger och visor som tidigare ofta sjungits i kyrkliga sammanhang utan att finnas i några psalmböcker, och några är helt nydiktade och nykomponerade.

Musikaliskt finns många stilarter presenterade. Förutom traditionella koraller av äldre eller nyare datum, där man

1:a sidans bild.

Gun Palmqvist har informerat och inspirerat många församlingsmedlemmar vid fyra kvällar kring den nya psalmboken.

*Församling och kör upptäcker
den nya psalmboken.*

tacksamt noterar, att de äldre koralerna huvudsakligen presenteras i sina rytmiska originalformer, finns väckelsesånger från frikyrklig tradition, moderna gitarrvisor och enkla barnvisor. Mångfalden ställer stora krav på gott omdöme, när det gäller att välja psalmer för olika tillfällen. Alla psalmer passar inte för alla typer av gudstjänst, och olika musikstilar kräver olika instrument och spelstil för ackompanjemanget. Att spela en synkoperad visa på orgel kan vara lika galet som att ackompanjera en majestätisk koral på gitarr.

Den nya psalmboken är efterlängtd. Många drar en lättnadens suck, när de nu kan använda *en* psalmbok i gudstjänsten i stället för tre. Det blir åter möjligt att ha sin egen psalmbok och ta med sig den till kyrkan.

Den svenska psalmboken har i gångna

Tack till Gun

Det är tretton år, som musikedirektör Gun Palmqvist varit organist i Falköpings församling. Hon har hållit samman kyrkomusikerna i Falköpings pastorat, vare sig de sjungit tillsammans eller med den stora pastoratskören vid de stora pastoratsgudstjänsterna. Allt är så genomtänkt, när Gun gör något. Det har vi märkt i många sammanhang. Den 40-stämmiga orgeln är Hammarbergs verk, men vi har Gun att tacka för att den blev som den är.

”Sommarkväll i kyrkan” har blivit ett begrepp i bygden. Hon har planlagt också denna verksamhet vare sig hon varit hemma på sommaren eller tjänstgjort som orgellärare på Skara stifts folkhögskola Hjo eller Geierskolan, Ransäter.

Med frimodighet och glädje har hon inspirerat präster, musiker och kyrkoråd att börja med den nya psalmboken trots att koralböckerna inte kommit ut. Vi tackar Gud för vad Gun Palmqvist betytt för unga och gamla i vår församling. I särskilt minne har vi de ungdomar som hon lett fram till sin kantorsexamen. Vi lyckönskar henne nu till en annorlunda tjänst som musikkonsulent i Luleå stift. Söndagen den 18 jan. spelar hon vid en sammanlyst högmässa i S:t Olofs kyrka. Efter gudstjänsten får vi tacka henne vid ett samkväm i Falköpings församlingshem.

Stig Luttermark

tider varit folkboken framför andra. Låt oss göra vårt yttersta för att också vår nya psalmbok skall bli känd, brukad, läst, studerad, sjungen och älskad, och ”må den” för att citera ärkebiskopens förord, ”bli till välsignelse i våra gudstjänster och i den enskilda andakten så som dess föregångare har varit”.

Gun Palmqvist

Falköpings pastorats kyrkor fylldes 1:a söndagen i Advent

S:t Olofs kyrkokör, ungdomskör och barnkör ledde psalmsången när både gamla och nya psalmer sjöngs.

Fredriksbergs kyrkas gudstjänst och lovsång gick ut i etern genom närradion. Barn, unga och gamla fyllde templet.

när den nya psalmboken togs i bruk

Mössebergs kyrkokör och Sångsällskapet sjöng under sin nye ledare kantor Henry Svensson.

En känd profil ur Mössebergs kyrkas kör. Vem?

Världen behöver tro

Det är länge sedan kyrkan stod inför så många utmaningar på en gång i sitt missionsuppdrag som just nu.

Under den nya epok vi har framför oss blir de kristna alltmer en minoritet.

Låter det nedslående att vi inte får vara den triumferande kyrkan? Vad kan vara Guds plan med det han nu låter ske? Vad blir vår kallelse i världen? Mitt i allt som sker har världen plötsligt fått en ny fattigdom. Den har blivit fattig på gott budskap. Överallt söks tro, en vision, ett hopp, eftersom mänskligheten av erfarenhet vet att utan en förhoppning om något vi skall uppnå, utan en rimlig målsättning, stannar livet upp och goda ordningar bryts ned.

Världen behöver tro, på vissa håll nästan desperat. Hebréerbrevets berömda ord är relevanta igen. "Tron är en fast tillförsikt om det som man hoppas, en övertygelse om ting som man icke ser." Eller som Paulus så djärvt formulerar det i Korint: "Gud har fastställt en dag då han skall döma världen med rättfärdighet genom en man som han har bestämt därtill; och han har åt alla givet en bekräftelse härpå i det han har låtit honom uppstå från de döda".

Detta är ett starkt budskap som behövs i världen. Det är ett bra budskap, ett evangelium, det ger en målinriktning: Guds rike. Det kommer med bestämdhet på Herrens dag, men är nära redan nu i tecken och försmaker. Det bygger på att Gud uppenbarar sig helt och fullt i Kristus Jesus och i honom försonat världen med sig själv. Det anger en väg att gå, en sanning att bära fram och nytt liv att förmedla.

Världen behöver denna tro, omvittnad i ord och handling. Det är ett världsvitt, globalt, behov, särskilt just nu. Det går inte längre i en riktning från vår del av

världen till de andra utan det gäller samma utmaning här hos oss som på andra håll. Många menar att det i synnerhet är den gamla kristna delen av världen som behöver evangelium på nytt.

Alla kyrkor måste anstränga sig tillsammans för att vittna och det måste ske i ett underläge, ur en minoritetssituation, här hemma såväl som ute i världen.

Att vara jordens salt, ljus i världen, surdeg som syrar, att gå ödmjukhetens och utblottelsens väg, att falla som korn i jorden som dör och därur ger växt, är ord och bilder som blir mönster och ledstjärnor under en tid som kommer. Mera likt den allra äldsta kyrkans tid, då kyrkan var långt ifrån stark till det yttre, men då budskapet hade stark effekt. Då liksom nu var det en tid som behövde tro och det faktum att evangelieförkunnarna inte hade några yttre resurser eller allmänt inflytande att falla tillbaka på visade sig faktiskt vara till deras fördel.

Biörn Fjärstedt

Glöm ej Din offergåva till

Svenska Kyrkans Mission
Trettondedagen

Du kan redan nu sända in en gåva till
Svenska Kyrkans Mission, Falkö-
ping Postgiro 95 98 72-3

Välkommen med på Pilgrimsresa till Israel

31 mars—8 april 1987

Reguljärt flyg från Landvetter.
Svensktalande guide. Program och
upplysningar genom reseledaren Stig
Luttermark, tel. 100 03.
Anmälan snarast.

Framtidens kyrka och ungdomen

Yngre människor har alltid haft svårt att få vara en del i församlingen. Inom Svenska Kyrkan har man varit tvungen att bilda en egen organisation (Riksförbundet Kyrkans Ungdom) utan ansvarstagande från de styrandes håll.

Så länge som det har funnits ungdomar, så länge har de kämpat för att bli tagna på allvar. Kyrkans Ungdoms historia präglas av samma kamp. Vi vill inte enbart vara ett trevligt inslag i församlingsverksamheten. Efter många år har Kyrkans Ungdom kommit så långt att man har börjat att lyssna på oss. Istället har ett annat fenomen inträtt: det verkar som om man inte vill förstå. Till viss del hör detta säkert ihop med att det oftast är olika generationer som pratar. Men det har alltid hört ungdomen till att vilja få förändringar till stånd. T. o. m. Arkebiskopen lär ju ha sagt att han välkomnar "en uppkäftig ungdomsrörelse"! Fortfarande är kyrkan i växlingen mellan maktapparat och tillflyktsort. Vi behövs alla i uppbyggnaden av den nya kyrkan. Börjar vi inte samarbetet nu så får vi ta över kyrkan som den ser ut idag och det vill vi sannerligen inte. "Vi har minsann försökt att få med yngre människor", säger man från kyrkopolitiskt håll. Det är säkert sant men om man är van vid att ingen lyssnar och tar en på allvar, så finns det ju ingen anledning att gå in i det kyrkopolitiska arbetet. Många yngre har också tappat förtroendet för politiker. Menar man allvar med sina ord om att ungdomar är viktiga så måste man arbeta bort misstroendet från bägge håll. Eller ändra kyrkans styrelsesätt. Alla vi inom kyrkan vill ha en kyrka dit människor är välkomna. En kyrka där Kristus är i centrum och människor tar sin tro på allvar och lever därefter. Visst skiljer sig våra sätt att leva och vår tro åt, men får vi mer förståelse så kan

vi också leva i fred med varandra. Vi är alla delar i Kristi kropp, låt oss ta det steget så att vi blir den helhet som det är tänkt.

Stellan Hedendal

Tack till Lena och Stellan

Vik. församlingsassistent Lena Westling och fritidsledare Stellan Hedendal lämnar vid årsskiftet sina tjänster i Falköpings pastorat.

Vi har ställt frågan till Stellan, vad är det viktigaste i Kyrkans ungdomsarbete? Han tvekar inte att ge svaret Kristen undervisning. Vi måste lära känna hur människan fungerar i samhällslivet, det är där kyrkan skall möta människan med sitt budskap. Stellan har växt upp i Lidköpings församling och har varit anställd sedan jan. 1978. 1983—1986 har han varit tjänstledig för studier i Umeås universitets kulturarbetarlinje. Hans specialarbete har varit Musik och Kultur.

Vi tackar Stellan för hans värdefulla insatser inom ungdomsarbetet och Radio S:t Olof.

Lena Westling har växt upp i Falköpings församling i Ansgars och Kyrkans Ungdom. Det gläder oss att Kyrkans Ungdom åter börjat växa fram i vårt pastorat. Ansgarsgrupperna har blivit färre beroende på svårigheten att få ledare för grupperna. Lena säger: Alla ungdomar är så upptagna med olika uppgifter på olika håll. De frivilliga ledarna är viktiga i arbetet.

Vi tackar Lena för de insatser hon gjort i ungdomsarbetet och önskar henna lycka till i fortsatta studier.

Stig Luttermark

PREDIKOTURER FÖR FALKÖPINGS PASTORAT 1986

Sönd. - o. helgd.	S:t Olof	Mösseberg	Fredriksb.	Frigg.	Torbj.	Luttra
3 sönd. i Advent 14 december	SL 11 N 17 JK	LM 14 F	RH 14 F	T 11	RH 11	LM 11 N
4 sönd. i Advent 21 december	LM 11	LM 9.30 N	SL 9.30 N	SL 11	T 11 N	-
Julafton 24 december	SL 17	LM 17	RH 10	T 23 N	T 11	RH 23
Juldagen 25 december	RH 7 LM 11 N	LM 7	SL 7	-	T 7	-
Annandag Jul 26 december	-	RH 11 N	-	-	-	-
Sönd. e Jul 28 december	SL 11 N	SL 9.30	RH 18 mu	RH 11	T 18 ek	-
Nyårsafton 31 december	LM 17	SL 17	SL 19.30	T 19.30	T 17	LM 19.30
Nyårsdagen 1 januari	SL 11	LM 11 N	RH 18 N	-	-	-
Sönd. e Nyår 4 januari	LM 11 N	-	-	-	-	-
Trettondedag Jul 6 januari	SL 11 18 mu	LM 11 N	RH 9.30	T 11	T 14 F	LM 14 F
1 sönd. e Trett. 11 januari	BP 11 N	SL 9.30	RH 9.30 N	T 11 N	RH 11	-

SL = Stig Luttermark
 LM = Lars Magnusson
 RH = Rune Hjelm
 T = Karl-Erik Tysk
 BP = Bengt Pleijel
 N = Nattvard
 FM = Familjemässa
 Ek = Ekumenisk gudstjänst
 mu = musikgudstjänst
 F = Familjegudstjänst
 FH = Familjehögmässa
 JK = Julkonsert

Julafton

Fredriksbergs kyrka
Julbön kl. 10.00

Julkafe

Jullunch

Anmälan till jullunchen, tel. 170 30
exp. tid.

”Gud, ditt folk är vandringsfolket.”
 Ps. 298 i vår nya psalmbok blir temat
 för den ekumeniska böneveckan i
 Falköping. **Stiftsadjunkt Bengt Pleijel**,
 Åh stiftsgård, kommer med ett
 ungdomsteam att leda vår vandring
 genom de heliga skrifterna.

Fredriksbergs kyrka, fredag 9 jan. kl.
 19.00. Lördag 10 jan. kl. 15.00 och
 19.00.

S:t Olofs kyrka, söndag 11, Högmässa.

Pingstkyrkan, söndag kl. 18.00.

Ansvarig utgivare Stig Luttermark.
Foto Harald Karlsson